

gisk Tuberkulose, kan man godt fingere, at det skal være et Kysthospital.

Med Hensyn til det næste Spørgsmaal, der er taget med, Behandlingen af Patienter med Lupus, har jeg været lidt i Tvivl om, hvorvidt man skulde tage Lupus med ind under denne Lov, men naar man fra Sundhedsautoriteternes Side mener det, vilde det jo være urimeligt, om man herfra gjorde nogen Ophævelser, da det for saa vidt kan være ligegyldigt, om det staar i denne Lov eller i Fattiglovens § 61 med senere Forbedringer. Man har altsaa her, som ogsaa den sidste ærede Taler (Oluf Jensen) sagde, indført et nyt Princip, forsaavidt som det altid har heddet sig hidtil, at „Tuberkulose“ i Tuberkuloseloven betød faktisk kun Tuberkulose i Lunger eller Strubehovedet. Nu har man altsaa taget kirurgisk Tuberkulose med og derved givet Anledning til at helbrede en hel Del Tilfælde, hvilket særlig i en stor By som København kan faa stor Betydning. Hvad angaar § 2, 5te Punkt, finder jeg ogsaa denne Bestemmelse overmaade god og heldig, og da navnlig Tilføjelsen i Slutningen om Rekreations- eller Rekonvalescentophold for Patienter, som allerede er udskrevne, hvad den ærede Ordfører for Venstre (Olga Knudsen) allerede har gjort opmærksom paa, men som ofte trænger til et kortere Rekreationsophold for at undgaa Tilbagefald. Det er en overmaade god Bestemmelse, som vil blive hilst med stor Glæde af ethvert Forsørgelsesvæsen, der har haft at kæmpe i Aarevis med disse Tilbagefald. Thi Forholdet er, at naar man ikke kan give disse Mennesker et Rekreationsophold, er det, fordi det vilde medføre Fattighjælps Virkning. Imidlertid er der i Begyndelsen af dette 5te Punkt en Formulering, som jeg ikke er sikker paa er helt heldig. Der staar, at der kan gives Statsanerkendelse til Rekonvalescenthjem for „saadanne Patienter, som er udskrevne fra statsanerkendte Tuberkulosesanatorier eller Tuberkulosehospitaller, men endnu ikke er i Stand til uden Fare for Tilbagefald fuldstændigt at udføre deres sædvanlige Arbejde“. Det er sat forfærdelig skarpt frem. Naar man kender Forholdene praktisk, ved man, at en Masse af disse Patienter netop har faaet Tuberkulose paa Grund af det Arbejde, de har haft som Maskinarbejdere, Typografer, o. v. s., og naar man saa formulerer Bestemmelsen saa skarpt som her, vil man opnaa, saa vidt jeg kan se, at der overhovedet er en Masse Tilfælde, som ikke vil falde ind herunder, skønt Patienterne i øvrigt godt

kunde trænge til disse Ophold, fordi det er givet paa Forhaand, at disse Mennesker, skønt de er nogenlunde raske, aldrig vil kunne komme til at udføre deres sædvanlige Arbejde. Jeg ved ikke, om der er nogen Mulighed for inden tredie Behandling at faa dette formuleret saaledes, at det bedre udtrykker den Tanke, som virkelig ligger til Grund, nemlig at enhver, der trænger til det, fordi det kan ventes at ville medføre fuldstændig Generhvervelse af hans Arbejdsevne, skal have denne Hjælp. Jeg henstiller det i Øjeblikket, om den højtærede Justitsminister vil tænke lidt paa den Formulering, som ikke forekommer mig som Praktiker helt heldig.

Det næste Punkt, jeg vil berøre kort, er § 3 sammenholdt med § 6. Det er i og for sig forbavsende og maa anerkendes i høj Grad, at Forhøjelsen paa disse forskellige Priser paa Anstalterne, som er nævnte i § 3, ikke er langt større, end de her fremtræder i Lovforslaget. Naar man tager i Betragtning, hvor meget andre hospitallignende Institutioner i disse Aar har været nødte til at forhøje Taksterne, er det overordentlig anerkendelsesværdigt, at det virkelig er muligt — hvis det da er muligt — at komme igennem med disse Forhøjelser. Set fra Forsørgelsesvæsenets og fra den almindelige Befolknings Synspunkt har § 3 ikke nogen selvstændig Betydning; den maa ses i Forbindelse med § 6, idet det, der for den enkelte Borger saavel som for Forsørgelsespraktikeren er det afgørende, er: Hvor stort et Beløb udgør Differencen mellem Betalingen paa vedkommende Anstalt og Statstilskuddet til vedkommende Patient, altsaa hvor stort er det Beløb, som vedkommende selv maa bære, eller i Trangtilfælde hans Kommune maa afholde for ham? Her er der kommet — jeg ved ikke, om det er tilfældigt — forskellige Forandringer i de nugældende Regler. Jeg skal ikke trætte med at opregne dem, og jeg skal heller ikke opholde mig nærmere ved dem, men kun gøre opmærksom paa, at der er sket forskellige Ændringer her. Da det imidlertid kun drejer sig om Øre, synes jeg heller ikke, det er nødvendigt at stille Ændringsforslag eller Forslag om Udvalg, selv om det i nogle Tilfælde vil bevirke, at en enkelt ubemidlet vil komme til at betale lidt mere eller hans Kommune for ham. Det drejer sig, som sagt, kun om faa Øre om Dagen, saa det neppe vil spille nogen Rolle, særlig fordi vedkommende normalt er i en Sygekasse. Men, som sagt, jeg vil gøre opmærksom paa, at